

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/240/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813203090
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813203090.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava 1, IČO: 35 787 783, zast. Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., IČO: 47234547, so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava proti žalovanej: D. Š., nar. X.X.XXXX, bytom X. XX, XXX XX X. F. za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov o zaplatenie 347,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Žalovanej sa trovy konania **n e p r i z n á v a j ú**.

Žalobca je povinný uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania vo výške 82,49 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 347,00 eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne, zo sumy 529,23 eur od 19.06.2012 do 17.09.2012, zo sumy 347,00 eur od 18.09.2012 do zaplatenia a s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 609,20 eur od 01.08.2012 do 17.09.2012, zo sumy 347,00 eur od 18.09.2012 do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že dňa 15.9.2004 uzavrel žalobca ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Na základe písomnej žiadosti obsiahnutej v časti C) vyššie uvedenej úverovej zmluvy uzavrel žalobca so žalovanou úverovú zmluvu, vydal žalovanej úverovú kartu a poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000,- Sk/663,88 eur. Žalovaná vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1.472,74 eur. Pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaná bez výhrad súhlasila so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len VÚP - podmienky sú uvedené na zadnej strane Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť). Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalovaná do dňa spísania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 2.206,10 eur. Na predžalobné výzvy nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej, žalobca odstúpil dňa 22.06.2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31.07.2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh žalovanej sa stal splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaná voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 347,00 eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny. Dlžná suma bola žalobcom vyčíslená ku

dňu 18.06.2012, teda ku dňu vstupu prípadu do právneho vymáhania v informačnom systéme žalobcu. Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 529,23 eur od 19.06.2012 do 17.09.2012, zo sumy 347,00 eur od 18.09.2012 do zaplataenia, a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 609,20 eur od 01.08.2012 do 17.09.2012, zo sumy 347,00 eur od 18.09.2012 do zaplataenia.

Žalovaná k žalobe žalobcu uviedla, že so žalobou nesúhlasí, pretože už preplatila túto pohľadávku a žiada žalobu zamietnuť.

Vedľajší účastník na strane žalovanej uviedol, že žiada žalobu žalobcu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami a to Žiadosťou/Zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.9.2004, Listom označeným ako Odstúpenie od úverovej zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2012 spolu s kópiou potvrdenia o prevzatí, Výpisom z účtu žalovanej č. XXXXXXXXXXXXXXXX, Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ďalej vykonal dokazovanie oboznámením sa s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka zo dňa 23.5.2013, písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 23.9.2013, podaním žalobcu zo dňa 3.10.2013 spolu s jeho prílohami, a to listom adresovaným žalovanému zo dňa 24.1.2005, potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2013, potvrdením prijatia splátok registrovaných na úverovom prípade XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 26.9.2013, výpisom z úverového účtu žalovanej č. XXXXXXXXXXXXXXXX, špecifikáciou istiny k účtu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, sadzobníkmi poplatkov CETELEM SLOVENSKO a.s., výpismi z účtov žalovanej vedených v X. X., a.s., výpoveďou žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav veci:

Zo žiadosti - zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.9.2004 súd zistil, že žalovaná pod bodom C) úverová karta požiadala, aby jej žalobca poskytol prostredníctvom úverovej karty, pri mesačnej úrokovej miere 2,19%, príklad RPMN pri výške prvého čerpania 20.000 Sk a pravidelnom mesačnom splácaní je 15,55%.

Listom zo dňa 24.1.2005 žalobca žalovanej oznámil, že jej zasiela úverovú kartu AURA a týmto akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

Listom označeným ako Odstúpenie od úverovej zmluvy o kreditnej karte č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 22.6.2012 žalobca oznámil žalovanej, že žalobca jej poskytol úver formou čerpania peňažných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty. Vzhľadom omeškaniu so splácaním úveru žalobca odstúpil podľa čl. IV.-4.-2. Všeobecných podmienok spotrebiteľského úveru poskytovaného spoločnosťou CETELEM SLOVENSKO a.s. od úverovej zmluvy a úver sa ku dňu 31.7.2012 stáva splatným v celom rozsahu. Zároveň ju vyzval, aby uhradila dlžnú čiastku vo výške 647,- eur zloženú z istiny v sume 529,23 eur, dlžných úrokov, poplatkov a poisťného v sume 79,97 eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 37,80 eur.

V písomnom vyjadrení zo dňa 23.9.2013 vedľajší účastník na strane žalovanej uviedol, že medzi účastníkmi bola uzatvorená dňa 15.09.2004 zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Súčasťou formulára o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola pod bodom C (aj žiadosť žalovaného o zaradení do zoznamu žiadateľov o poskytnutí úverového rámca). Žalobca v konaní nepreukázal, že zmluva o revolvingovom úvere bola skutočne aj uzatvorená. Jedinou individuálne špecifikovanou zmluvou o úvere určenou na nákup tovaru (ostatný tovar) bola zmluva z 15. 09. 2004. Z bodu C formulára vyplýva len tá skutočnosť, že žiadateľovi v budúcnosti môže byť poskytnutý úver vo forme platobnej karty. Podpisom formulára z 15. 09. 2004 však automaticky nedošlo k vzniku paralelného úverového vzťahu (revolvingový úver). Zo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyplývajú presne stanovené náležitosti, ktoré má obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere, navyiac v konkrétnom prípade nebola dodržaná ani písomná forma (§ 4 ods. 1 zák.č. 258/2001 Z.z.) revolvingového úveru, čo spôsobuje jej neplatnosť

podľa cit. ustanovenia, ale aj podľa § 40 ods. 1 OZ. Žiadosť o zaradenie do zoznamu žiadateľov v časti C) formulára nemôže byť ani v spojení s písomným oznámením žalobcu, ktorým žalobca žalovanému oznamuje, že ako spoľahlivému klientovi mu zasiela medzinárodnú kreditnú kartu Cetelem MasterCard, považované za platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorom by bol tento záväzkový vzťah konkrétne individualizovaný. Na uvedenom nemení nič, ani ustanovenie všeobecných podmienok, že „okamihom vzniku zmluvy o revolvingovom úvere je v súlade s § 275 ods. 4 ObchZ odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti klientovi“, V spotrebiteľských právnych vzťahoch neprichádza do úvahy aplikácia citovaného ustanovenia obchodného kódexu. Vedľajší účastník poukazuje aj na nevhodné predkladanie zmluvných podmienok v citovanom formulári z 15. 09. 2004, čo je možné považovať za nekalú obchodnú praktiku. Pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere je totiž spotrebiteľovi priamo vnútený aj ďalší právny úkon a to žiadosť o úverovú kartu pod bodom C formulára, pričom skutočná vôľa spotrebiteľa smerovala iba k zakúpeniu tovaru a uzatvoreniu úverovej zmluvy o klasickom spotrebiteľskom úvere. Je možné poukázať aj na nedostatok vôle žalovaného podať takúto žiadosť o úverový rámec, čo v momente podpisu formulára vôbec nebolo jeho prioritou. Ak teda žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky a nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, je potrebné považovať právny vzťah medzi účastníkmi za vzťah v právnom režime bezdôvodného obohatenia. Zo žaloby vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky vo výške 1472,74 eur a žalovaný už vrátil žalobcovi sumu 2 206,10 eur. S poukazom na uvedené došlo k zániku záväzku splnením.

Vo vyjadrení žalobcu datovanom dňom 3.10.2013 žalobca uviedol, že pri uzatváraní úverovej zmluvy žalovaný bez výhrad súhlasil so Všeobecnými úverovými podmienkami pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Na základe písomnej žiadosti obsahujúcej v časti C) vyššie uvedenej úverovej zmluvy vydal žalobca žalovanému úverovú kartu a poskytol mu úverový rámec, ktorý bol zmluvnými stranami pri uzavretí zmluvy dohodnutý vo výške 20.000,- Sk. Žalobca zaslal žalovanému v súlade s bodom IV.-I.-1, VÚP potvrdenie o akceptácii návrhu žalovaného. Žalovaný vyčerpal z úverového rámca peňažné prostriedky vo výške 1.333,86 eur. Dátum a výška čerpania je zrejma z potvrdenia o odfinancovaní finančných prostriedkov, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktoré žalobca predkladá súdu v prílohe. Poplatky spojené s užívaním kreditnej karty, ktoré žalobca účtoval v súlade s bodom IV.-3.-5. VÚP, spolu predstavovali sumu vo výške 138,89 eur. Žalovaný tak vyčerpal z úverového rámca sumu vo výške 1.472,75 eur (vyčerpané prostriedky vo výške 1.333,86 eur a poplatky spojené s užívaním kreditnej karty vo výške 138,89 eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru žalovaný žalobcovi uhradil len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 1.906,18 eur do odstúpenia od úverovej zmluvy a sumu vo výške 300,- eur po odstúpení od úverovej zmluvy. Táto skutočnosť je zrejma z potvrdenia o prijatých splátkach ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktoré žalobca predkladá súdu v prílohe. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Uhradená suma do odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy vo výške 1.906,18 eur bola použitá na predčasné splatenie istiny spolu vo výške 258,13 eur, na splatenie mesačných splátok úveru spolu vo výške 1.486,32 eur a na splatenie vyúčtovaných a zaplatených zmluvných pokút za omeškanie so splatením mesačných splátok riadne a včas spolu vo výške 161,73 eur. Vyššie uvedené skutočnosti sú zrejme z výpisu z úverového účtu žalovaného. Uhradená suma do odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy vo výške 1.906,18 eur bola použitá na predčasné splatenie istiny spolu vo výške 258,13 eur, na splatenie mesačných splátok úveru spolu vo výške 1.486,32 eur a na splatenie vyúčtovaných a zaplatených zmluvných pokút za omeškanie so splatením mesačných splátok riadne a včas spolu vo výške 161,73 eur. Vyššie uvedené skutočnosti sú zrejme z výpisu z úverového účtu žalovaného, ktorý žalobca predložil súdu. V súlade s vyššie uvedeným zákonným ustanovením si žalobca uplatňoval aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky, ktoré v čase odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy predstavovali spolu sumu vo výške 37,80 eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca odstúpil dňa 22.06.2012 od úverovej zmluvy. Dňa 31.07.2012 odstúpenie nadobudlo účinnosť a dlh žalovaného sa stal splatný v celom rozsahu. Žalovaný v čase odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy mal voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti titulom dlžných mesačných splátok úveru vo výške 224,- eur. Zo sumy dlžných mesačných splátok úveru vo výške 224,- eur pripadala suma vo výške 144,03 eur na uhradenie istiny (zostatok istiny vo výške 11,19 eur zahrnutý v mesačnej splátke splatnej do 10.10.2011 a istina zahrnutá v mesačných splátkach splatných do 10.11.2011 až 10.06.2012), suma vo výške 74,09 eur na uhradenie úroku (úrok zahrnutý v mesačných splátkach splatných do 10.12.2011 až 10.06.2012) a suma vo výške 5,88 eur na uhradenie poisťného (poisťné zahrnuté v mesačných splátkach splatných do 10.12.2011 až 10.06.2012). Vzhľadom k vyššie uvedeným

skutočnostiam mal žalovaný voči žalobcovi v čase odstúpenia žalobcu od úverovej zmluvy neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 647,- eur.

Podľa potvrdenia zo dňa 26.9.2013 žalobca odfinancoval v období od 14.8.2006 do 28.4.2009 sumu 1.333,86 eur na účet žalovanej na úverovom prípade č. XXXXXXXXXXXXXXXX.

Ako je zrejmé z potvrdenia zo dňa 26.9.2013 žalobca k predmetnému úveru prevzal od žalovanej splátky v celkovej výške 1.906,18 eur.

V žiadosti - zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 15.9.2004 žalovaná prehlásila, že sa oboznámila so všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, súhlasí s nimi bez výhrady a žiada, aby jej spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. poskytla úver za podmienok uvedených v žiadosti.

Podľa čl. III. bod 3.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, Cetelem poskytne úver klientovi tak, že prevedie dohodnutú čiastku na účet predajcu uvedeného v žiadosti, na iný účet uvedený v žiadosti alebo iným dohodnutým spôsobom a to jednorázovo alebo formou postupného čerpania úveru.

Ako vyplýva z čl. III. bod 4.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak nie je dohodnuté inak.

Podľa čl. III. bod 6.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, zmluva o úvere je uzavretá na dobu trvania záväzkov z nej vyplývajúcich. Cetelem je oprávnený od nej odstúpiť a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením viac než dvoch po sebe nasledujúcich splátok alebo jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, alebo klient uviedol v Žiadosti nepravdivé, neaktuálne alebo neúplné údaje, alebo bolo začaté exekučné konanie na majetok klienta, prípadne partnera, vrátane majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, alebo klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo zmluvy alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávky z úveru. Zánik záväzku sa v ostatnom riadi platnou právnou úpravou.

V zmysle čl. IV.-2.-1. Všeobecných podmienok je držiteľ úverovej karty oprávnený čerpať úver formou financovania nákupu tovaru a služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto úverovú kartu, tj. prevodom na účet predajcu alebo formou zaslania peňažných prostriedkov šekom na meno klienta alebo prevodom na účet.

Žalobca revolvingový úver poskytuje klientovi na dobu neurčitú (čl. IV.-4.-1. Všeobecných podmienok).

Žalobca je oprávnený v prípadoch stanovených v čl. III.-6.-1. od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť ďalšie čerpanie úveru a požadovať splatenie dlžnej sumy vrátane príslušenstva ku dňu účinnosti odstúpenia (IV.-4.-2. Všeobecných podmienok).

Podľa čl. V.5. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, odstúpenie od zmluvy o úvere je potrebné vykonať formou doporučeného listu. Odstúpenie nadobúda účinnosť ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom bolo doručené oznámenie o odstúpení druhej zmluvnej strane.

Podľa čl. V-7. V Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru sa odstúpenie považuje za doručené aj v prípade, ak ho klient neprevezme, a to dňom márneho uplynutia úložnej lehoty alebo z dôvodu nedoručiteľnosti dňom jeho vrátenia žalobcovi.

V zmysle § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

Ako vyplýva z § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

V zmysle § 4 ods. 5 zákona od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a upravujúceho typovú zmluvu.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprimerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

V zmysle § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplacné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech

spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ako vyplýva z § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 48 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Ako vyplýva z § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

V zmysle § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ako vyplýva z § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola dňa 15.9.2004 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere.

Nepochybne obe zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Žalobca a žalovaná teda uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 15.9.2004, pričom predmetom časti B tzv. klasický úver bolo poskytnutie úveru žalovanému na kúpu vopred určeného tovaru, avšak tento právny vzťah nie je predmetom tohto súdneho konania. Žalobcom uplatnený nárok predstavuje suma, resp. časť sumy poskytnutej žalovanej na základe jej žiadosti tak ako bola koncipovaná v časti C) Úverová karta. Týmto úkonom mala žalovaná požiadať o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie karty a to bez časového označenia, t.j. niekedy v budúcnosti. Súd má za to, že podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere však nedošlo súbežne k vzniku paralelného úverového vzťahu, t.j. k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere. Ak žalobca mienil so žalovanou uzavrieť nový záväzkovo-právny vzťah, bolo potrebné to uskutočniť spôsobom predpísaným v zákone o spotrebiteľských úveroch s presnou špecifikáciou práv a povinností účastníkov konania a všetkými požadovanými zákonnými náležitosťami. Bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by bol tento záväzkový vzťah individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2 a 3 zákona č. 258/2001 Z. z., preto súd dospel k záveru, že nedodržaním predpísanej písomnej formy zmluvy o úvere v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, na základe ktorej sa žalobca domáha priznania svojho nároku, táto je neplatná aj s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Bez písomnej zmluvy neexistuje ani dohoda strán o výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania a už vôbec nie o zmluvnej pokute či poplatkoch, na ktoré si žalobca robil nárok v zmysle jeho sadzobníka.

Ak ide o právny úkon, pre ktorý je pod sankciou neplatnosti stanovená písomná forma, musí byť určitosť prejavu vôle daná obsahom listiny, na ktorej je zaznamenaný. Nestačí, že účastníkovi právneho vzťahu je jasné, čo je predmetom zmluvy, ak nie je poznateľný z jej textu. Určitosť písomného prejavu vôle je objektívnou kategóriou a taký prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti o jeho obsahu ani u osôb, ktoré nie sú účastníkmi daného právneho vzťahu.

V danej právnej veci, vzhľadom na konanie žalobcu a postup, akým podľa jeho tvrdení mala byť zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená, súd je toho názoru, že zo strany žalobcu nebol naplnený ani predpoklad určitosti prejavu vôle smerujúci k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, nakoľko ani zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. z dokladov doručených spolu s kreditnou kartou žalovanej, žalovaná nemohla predpokladať, že takýmto konaním má žalobca v úmysle s ňou uzatvoriť zmluvu o revolvingovom úvere s dôsledkami s tým spojenými. V tomto smere potom zo strany žalovanej chýba aj samotná danosť vôle, takúto zmluvu uzatvoriť. Vzhľadom na vyššie uvedené je zrejmé, že sú tu dané ďalšie dôvody, pre ktoré je možné vyvodiť záver, že predmetná zmluva o revolvingovom úvere je neplatná.

Súd súčasne poznamenáva, že ak by aj existovala písomná platná zmluva o revolvingovom úvere, súd by venoval dôslednú pozornosť otázke prípadnej neprijateľnosti zmluvných podmienok a zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach na škodu spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v danej právnej

veci účastníci konania neuzatvorili platnú zmluvu o revolvingovom úvere, súd sa týmito okolnosťami nezaoberal.

Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy je aj nárokom na vrátenie plnenia, ak zmluva bola uzatvorená ústne a nebola dodržaná zákonom stanovená písomná forma jej uzatvorenia, ako je to aj v danej právnej veci. Plnenie, ktoré má žalovaná žalobcovi vrátiť, preto možno uplatňovať a posudzovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

V danej veci mal súd aj vzhľadom na tvrdenie žalovanej o poskytnutí finančných prostriedkov žalobcom za preukázané, že žalovaná prostredníctvom poskytnutej úverovej karty vyčerpala finančné prostriedky v celkovej sume 1.333,86 eur a ďalej je nesporné, že žalovaná v prospech žalobcu následne jednotlivými splátkami celkovo uhradila sumu 1.906,18 eur, tak ako to uviedol aj samotný žalobca. Žalobca síce uvádza, že žalovaný vyčerpala sumu 1472,75 eur, avšak je zrejmé, že do uvedenej sumy nesprávne zarátal aj sumu 138,89 eur predstavujúcu poplatky.

Ako preukázal sám žalobca vyššie uvedenými potvrdeniami zo dňa 26.9.2013, na základe zmluvy o úvere zo dňa 15.9.2004 žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 1.333,86 eur, pričom žalovaná uhradila k predmetnej úverovej zmluve sumu 1.906,18 eur.

Na základe uvedeného tak žalovaná nemusí vrátiť žalobcovi žiadnu sumu z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko zaplatila žalobcovi o 572,32 eur viac.

Žalobca si z titulu zmluvy o revolvingovom úvere uplatňoval zaplatenie sumy 347,-eur spolu s príslušenstvom, no keďže súd mal ako to konštatoval vyššie za to, že v dôsledku nedodržania formy uzavretia zmluvy nedošlo k dohode účastníkov konania ohľadom úrokov, poplatkov a iných nárokov plynúcich z neplatne uzavretej zmluvy, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Ďalej je potrebné poukázať na skutočnosť, že žalobca navyše listom zo dňa 22.6.2012 odstúpil od úverovej zmluvy o kreditnej karte uzavretej so žalovanou dňa 15.9.2004, ktorá ako súd konštatoval vyššie nebola uzavretá platne.

Podľa Občianskeho zákonníka sa zmluva zrušuje s účinkami od začiatku (ex tunc, § 48 ods. 2) a tým zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy. Momentom odstúpenia od zmluvy vznikajú práva a povinnosti z porušenia práva (bezdôvodné obohatenie, náhrada škody). Účastníci zrušenej zmluvy si majú navzájom vrátiť už vykonané plnenia (§ 457 OZ).

Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovení Občianskeho zákonníka zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršujú jeho postavenie. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa vrátane platenia úrokov napriek ich zrušeniu popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmlúv dohodnutých medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.

Žalovaná ako spotrebiteľ môže právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ju nezaväzujú, pokiaľ sú vo svojich dôsledkoch nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka (princíp právnej istoty, dôvery v objektívne právo). Ide o jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách.

Ustanovenie vyššie cit. článku III. bod 6.1. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek

odstúpeniu od zmluvy je upravené pre žalovanú nevýhodnejšie oproti úprave v § 48 v spojení s §457 Občianskeho zákonníka.

Predmetná vec sa týka práva európskej únie (smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách; ďalej „smernica“). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je pomerne náročné na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Je však potrebné uviesť, že ak sa neberie do úvahy výber sumy úveru a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v ustanovení § 54 Občianskeho zákonníka.

Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Nebol dôvod považovať obchodnoprávnu úpravu za výhodnejšiu ani z pohľadu možnosti splácania úveru pri zachovaní zmluvy, keďže úprava zmluvnej klauzuly o odstúpení predpokladala zároveň zosplatenie úveru.

Na predmetnú spotrebiteľskú vec v časti o vadnosti právneho úkonu (odstúpenie od zmluvy) dopadá teda právna úprava občianskeho práva. V danej súvislosti súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 13.9.2012 sp.zn. 20Co/35/2011 ako aj v rozsudku zo dňa 25.09.2013 sp.zn. 1Co/95/2013.

Je preto potrebné aj napriek vyššie uvedenému poznamenať, že aj v prípade, že by existovala písomná platná zmluva o revolvingovom úvere, odstúpenie od úverovej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, úverová zmluva by sa tak od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak by bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je tak povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovné stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

Žalobcovi by teda aj v tomto prípade vznikol nárok iba na vydanie bezdôvodného obohatenia z predmetného záväzkového vzťahu so žalovaným. V súlade s čl. V.-7. Všeobecných podmienok CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru odstúpenie od zmluvy bolo účinne doručené žalovanej dňa 27.6.2012.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v

konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaná, ktorá mala vo veci plný úspech, zriekla sa práva na náhradu trov, preto jej súd ani náhradu trov konania nepriznal.

Čo sa týka vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, tak v zmysle § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovami konania je aj náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu.

Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, náhradu trov konania v celom rozsahu.

V zmysle prechodného ustanovenia účinného od 1.júla 2013 v § 20c vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), za úkony právnych služieb, ktoré boli vykonané pred 1. júlom 2013, patrí advokátovi odmena podľa predpisov účinných do 30. júna 2013.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Tarifnú hodnotu veci predstavuje suma 347,- eur, z ktorej sumy odmena za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa § 10 ods. 1, ods. 2 cit. vyhl. sumu 26,56 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v sume 82,49 eur. Vyššie uvedené vyčíslenie súd považoval za správne a v súlade s vyhláškou.

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 82,49 eur podľa vyhlášky, ktoré sú vyčíslené takto :

Tarifná odmena v sume 53,12 eur podľa § 10 ods.1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky a to za nasledovné úkony:

- prevzatie a príprava zastupovania 26,56 eur

- vyjadrenie zo dňa 23.9.2013 26,56 eur.

Náhrada hotových výdavkov v sume 15,62 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál), rok 2012 - 2 x 7,81 eur bez DPH.

Podľa §18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu.

DPH 20% z priznanej odmeny a náhrad 68,74 eur13,75 eur

Spolu priznané trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú sumu 82,49 eur.

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd poukazuje na skutočnosť, že právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bola doručená žaloba spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní písomného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde okrem iného tento účastník poukázal na neplatné uzavretie predmetnej zmluvy a uviedol ďalšie skutočnosti. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že všetky úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovanej ako spotrebiteľovi a zlepšenie jej procesného postavenia v spore.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/
- f) rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.